

Formuleringen af paragraffen afviger fra grdl. 1920, § 64 derved, at man ikke har nøjedes med at angive det væsentlige indhold af en forretningsorden, men også har benyttet benævnelsen forretningsorden.

§ 49. Folketingets møder er offentlige. Formanden eller det i forretningsordenen bestemte antal medlemmer eller en minister kan dog forlange, at alle uvedkommende fjernes, hvorpå det uden forhandling afgøres, om sagen skal forhandles i et offentligt eller lukket møde.

Paragraffen adskiller sig fra grdl. 1920, § 63 dels ved, at der nu er givet også en *minister* adgang til at forlange alle uvedkommende fjernet, dels ved en tilføjelse om, at tingets afgørelse skal træffes „uden forhandling“.

§ 50 (svarer indholdsmæssigt til grdl. 1920, § 60). Folketinget kan kun tage beslutning, når over halvdelen af medlemmerne er tilstede og deltager i afstemningen.

§ 51 (svarer til grdl. 1920, § 45, stk. 1). Folketinget kan nedsætte kommissioner af sine medlemmer til at undersøge almen vigtige sager. Kommissionerne er berettigede til at fordre skriftlige eller mundtlige oplysninger såvel af private borgere som af offentlige myndigheder.

Med henblik på paragraffens sidste pkt. gjorde *folketingsudvalgets* flertal den bemærkning, at man fandt det nødvendigt, at der ved en tilføjelse til retsplejeloven eller i en særlig lov blev tilvejebragt hjemmel for de af folketingsudvalget nedsatte kommissioner til at afhøre personer under samme vidnepligt som domstolene.

§ 52 (svarer til grdl. 1920, § 45, stk. 2, pkt. 1). Folketingets valg af medlemmer til kommissioner og hverv sker efter forholdstal.

§ 53 (svarer til grdl. 1920, § 61). Ethvert medlem af folketingsudvalget kan med dettes samtykke bringe ethvert offentligt anliggende under forhandling og derom æske ministrenes forklaring.

§ 54 (svarer til grdl. 1920, § 62). Andragender kan kun overgives til folketingsudvalget ved et af dettes medlemmer.